

afholdsvært, hans medhjælpere og hans husstand ikke må opbevare stærke drikke i den ejendom, hvori beværtningen drives eller på steder i ejendommens nabolag, hvorover de pågældende har rådighed. Skulle dette forbud opretholdes, måtte man herfra i hvert fald undtage de lokaler, der måtte være bestemt til handel med stærke drikke, jfr. § 16, og i øvrigt måtte man fra forbudet undtage opbevaring af stærke drikke, der åbenbart er indkøbt til privat forbrug.

Beværtterlovens § 33, stk. 6, hvorefter en afholdsvært ikke ved sluttet bord må servere stærke drikke, eller en dertil svarende bestemmelse, foreslås, ej heller opretholdt.

Endvidere har man fundet det praktisk nødvendigt, at de gældende bestemmelser om etiketter m.v. på flasker, der ikke indeholder stærke drikke, bortfalder.

Hidtil har det været således, at et cafeteria, selv om der deri kun udskænkes svage drikke, skal have stærk bevilling, når det indrettes i et supermarked, der handler med stærke drikke. Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., gør det unødvendigt for supermarkeder m.v., der indretter cafeteria og lignende, at søge alkoholbevilling, medmindre der skal serves stærke drikke.

ad § 31.

Afgørelser efter stk. 1 og 2 kan i henhold til § 10, stk. 2, indbringes for justitsministeren, der afgør sagen.

Bestemmelsen i stk. 1, der viderefører beværtterlovens § 32, stk. 2, 2. pkt., gennemførtes ved beværtterlovændringen i 1958 på grundlag af en indstilling fra politidirektøren i København, der havde påpeget, at navnlig en vis kategori af dansebarer blandt deres stampublikum om aftenen havde et ikke uvæsentligt antal personer under 18 år, navnlig 16-17 årige piger, som i disse omgivelser nemt blev drevet ud i prostitutionen eller i kriminelle forhold. Man skønner, at der også fortsat er behov for under sådanne og tilsvarende forhold, at kunne formene sådan ungdom adgang til et forlystelseliv af denne karakter.

Om restauratørernes særlige strafferetlige ansvar for overtrædelse af bestemmelserne i stk. 1 henvises til § 32, stk. 5.

Bestemmelsen i stk. 2 viderefører beværtterlovens § 36, 1. pkt. Det forudsættes, at sådant forbud som hidtil kun meddeles, for så vidt det af hensyn til lovlighed, sædelighed, ædruelighed eller opretholdelse af ro og orden må anses for nødvendigt. Bestemmelsen omfatter ikke alene personer, der søger fortjeneste ved utugt, men også personer, der søger for-

tjeneste ved andre strafbare handlinger som f. eks. narkotikahandel.

Beværtterlovens § 32, stk. 1, jfr. § 26, stk. 6, er opretholdt i stk. 3 ud fra ønsket om herved at undgå en unødigt fristelse for de pågældende.

ad § 32.

Ved skærpende omstændigheder i stk. 1, 2. pkt., har man navnlig haft for øje sådanne tilfælde, hvor stærke drikke serveres på en sådan måde, at det fremmer eller vil kunne fremme strafbare handlinger som f. eks. hasard, hæleri, narkotikasalg og vold såsom „rulning“.

I modsætning til hvad der tidligere var tilfældet kan nu også medvirken til overtrædelse af finansieringsbestemmelserne straffes, jfr. stk. 2.

I stk. 5 foreslås for dem, der driver disse virksomheder, et objektivt strafansvar for så vidt angår forbuddet mod servering af stærke drikke til under 18-årige, berusede og personer under afvænningsbehandling og for så vidt angår eventuelle forbud mod at modtage gæster under 18 år. Man har fundet det påkrævet, at afgrænse et sådant strafansvar på en mere utvetydig måde end hidtil, og man har ikke ment, at det bør kunne fritage for ansvar, at den pågældende godtgør, at han stedse på fyldestgørende måde har påset overholdelsen af forskrifterne, og at det ikke har været ham muligt at hindre den skete overtrædelse. Det forudsættes dog, at man ved anvendelsen af denne strafhjæmmel tager rimeligt hensyn til, i hvilket omfang den pågældende vært eller bestyrer må antages at have opfyldt sin tilsynspligt.

I tilfælde af overtrædelser af denne lovgivning vil der ofte kunne være behov for at konfiskere såvel en ulovlig fortjeneste, som en ulovlig beholdning af stærke drikke. Særlige bestemmelser om konfiskation foreslås imidlertid ikke i denne lov, idet borgerlig straffelovs konfiskationsbestemmelser i denne henseende må finde anvendelse.

ad § 33.

Det foreslås at opretholde den særlige ret for politiet til, uden ransagningskendelse, at få adgang til restaurations- og hotelvirksomheder m. v. Dette er ud fra ønsket om, at politiet så hurtigt og så let som muligt på stedet skal kunne foretage nødvendige undersøgelser vedrørende lovens overholdelse. Bestemmelsen omfatter alle lokaler, der hører til virksomheden, herunder selskabslokaler og ikke-udlejede hotelværelser, men derimod ikke indehaverens private lejlighed eller beboelseslokaler i øvrigt i tilknytning til virksomheden.